

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

31. uznaje ważną rolę, jaką odgrywają fundusze rynku pieniężnego (MMF) w finansowaniu instytucji finansowych w krótkiej perspektywie oraz w umożliwieniu dywersyfikacji ryzyka; dostrzega różnice, jeżeli chodzi o rolę i strukturę MMF w UE i w USA; zauważa, że wytyczne EUNGiPW z 2010 r. wprowadziły ściślejsze standardy dla MMF (jakość kredytowa, zapadalność bazowych papierów wartościowych oraz lepsze ujawnianie informacji wobec inwestorów); zwraca jednak uwagę, że niektóre MMF, w szczególności te oferujące inwestorom stabilną wartość aktywów netto, są podatne na ryzyko masowych umorzeń; dlatego podkreśla, że należy podjąć dodatkowe działania w celu poprawy odporności tych funduszy i pokrycia ryzyka utraty płynności; popiera sprawozdanie końcowe Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) z października 2012 r., jeżeli chodzi o proponowane zalecenia dotyczące uregulowania funduszy rynku pieniężnego i zarządzania nimi w ramach różnych jurysdykcji; uważa, że fundusze rynku pieniężnego, które oferują stabilną wartość aktywów netto, powinny podlegać środkom mającym za zadanie ograniczenie konkretnych zagrożeń związanych z ich stabilną wartością aktywów netto oraz internalizację kosztów wynikających z tych zagrożeń; uważa, że organy regulacyjne powinny wymagać (tam, gdzie jest to wykonalne) konwersję na płynną/zmienną wartość aktywów netto lub, jako rozwiązanie alternatywne, należałoby wprowadzić zabezpieczenia, które wzmocniłyby odporność funduszy rynku pieniężnego o stabilnej wartości aktywów netto oraz ich zdolność do radzenia sobie w sytuacji znacznych umorzeń; zwraca się do Komisji o przedstawienie w pierwszym półroczu 2013 r. przeglądu ram prawnych dotyczących UCITS, ze szczególnym naciskiem na kwestię funduszy rynku pieniężnego, w ramach którego wprowadzono by wobec MMF albo wymóg przyjmowania zmiennej wartości aktywów z codzienną wyceną, albo – w przypadku utrzymania stałej wartości – wymóg wnioskowania o licencję bankową dla określonych celów oraz podlegania wymogom kapitałowym i innym wymogom ostrożnościowym; podkreśla, że należy zminimalizować arbitraż regulacyjny;

32. zwraca się do Komisji, aby w kontekście przeglądu UCITS bardziej szczegółowo zbadała pomysł wprowadzenia specjalnych przepisów dotyczących płynności w odniesieniu do funduszy rynku pieniężnego poprzez ustanowienie minimalnych wymogów w zakresie płynności nocnej, tygodniowej i miesięcznej [20 %, 40 %, 60 %] oraz poprzez pobieranie opłat z tytułu utraty płynności w momencie jej utraty, co również doprowadzi do nałożenia na właściwy organ nadzoru i EUNGiPW obowiązku bezpośredniego informowania;

33. dostrzega zalety funduszy notowanych na giełdzie (ETF-ów), które dają inwestorom detalicznym dostęp do szerszego zakresu aktywów (w szczególności towarów), podkreśla jednak ryzyko związane z ETF-ami, jeżeli chodzi o złożoność, ryzyko kontrahenta, płynność produktów i ewentualny arbitraż regulacyjny; ostrzega przed ryzykiem związanym z syntetycznymi ETF-ami ze względu na ich rosnącą nieprzejrzystość i złożoność, zwłaszcza w odniesieniu do sprzedaży syntetycznych ETF-ów inwestorom detalicznym; dlatego zwraca się do Komisji dokonanie oceny tych potencjalnych słabości strukturalnych oraz zajęcie się tymi słabościami w ramach trwającego przeglądu UCITS VI, z uwzględnieniem różnych kategorii konsumentów (np. inwestorów detalicznych, inwestorów zawodowych, inwestorów instytucjonalnych) oraz ich różnych profili ryzyka;

34. wzywa Komisję do przeprowadzenia całościowych analiz wpływu na finansowanie gospodarki realnej w odniesieniu do wszystkich nowych wniosków ustawodawczych;

o

o o

35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz Radzie Stabilności Finansowej.

P7_TA(2012)0428

Ochrona dzieci w świecie cyfrowym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie ochrony dzieci w świecie cyfrowym (2012/2068(INI))

(2015/C 419/07)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

— uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- uwzględniając Europejską Konwencję Praw Człowieka i konwencję Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych,
- uwzględniając Konwencję ONZ z dnia 20 listopada 1989 r. o prawach dziecka,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”) ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1718/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie programu wspierającego europejski sektor audiowizualny (MEDIA 2007) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/952/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi w odniesieniu do konkurencyjności europejskiego przemysłu audiowizualnego oraz internetowych usług informacyjnych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając projekt konkluzji Rady w sprawie ochrony dzieci w świecie cyfrowym ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 15 lutego 2011 r. zatytułowany „Agenda UE na rzecz praw dziecka” (COM(2011)0060),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 sierpnia 2010 r. dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowany „Europejska agenda cyfrowa”(COM(2010)0245/2),
- uwzględniając komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 28 marca 2012 r. zatytułowany „Zwalczanie przestępczości w erze cyfrowej: ustanowienie Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością” (COM(2012)0140),
- uwzględniając strategię Rady Europy z dnia 15 lutego 2012 r. na rzecz praw dziecka (2012–2015),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 2 maja 2012 r. zatytułowany „Europejska strategia na rzecz lepszego internetu dla dzieci” (COM(2012)0196),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie stosowania zalecenia Rady z dnia 24 września 1998 r. dotyczącego ochrony małoletnich i poszanowania godności ludzkiej oraz zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi w odniesieniu do konkurencyjności europejskiego przemysłu audiowizualnego oraz internetowych usług informacyjnych: ochrona dzieci w świecie cyfrowym (COM(2011)0556),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o ochronie dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 17.07.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 12.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 72.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 15.

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie całościowego podejścia do kwestii ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0353/2012),
- A. mając na uwadze, że problematykę ochrony dzieci w świecie cyfrowym należy podejmować na płaszczyźnie normatywnej, stosując skuteczniejsze środki, w tym samoregulację, angażując przemysł w ponoszenie wspólnej odpowiedzialności, oraz na płaszczyźnie edukacyjnej i szkoleniowej, szkoląc dzieci, rodziców i nauczycieli, aby zapobiegać przeglądaniu przez małoletnich nielegalnych treści;
- B. mając na uwadze potrzebę podjęcia działań przeciwko wszystkim rodzajom niezgodnych z prawem treści w internecie, mając również na uwadze, że należy uwzględnić szczególny charakter seksualnego wykorzystywania dzieci, ponieważ treści te nie tylko są nielegalne, lecz także stanowią przykład jednych z najbardziej odrażających treści dostępnych w internecie;
- C. mając na uwadze, że jednym z głównych celów strategii na rzecz skutecznej ochrony dzieci powinno być dopilnowanie tego, by wszystkie dzieci, wszyscy młodzi ludzie i rodzice/opiekunowie otrzymali informacje i zdobyli umiejętności pozwalające im samodzielnie dbać o własne bezpieczeństwo w internecie;
- D. mając na uwadze, że szybki rozwój technologii wymaga szybkich reakcji przy zastosowaniu samoregulacji i współregulacji oraz ze strony stałych organów będących w stanie zastosować całościowe podejście w różnych środowiskach;
- E. mając na uwadze, że świat cyfrowy oferuje wiele możliwości w odniesieniu do nauczania szkolnego i uczenia się; mając na uwadze, że sektor oświaty dostosowuje się do świata cyfrowego, ale w tempie i w sposób, które nie nadążają za zmianami technologicznymi zachodzącymi w życiu małoletnich, mając również na uwadze, że stwarza to problemy rodzicom i wychowawcom w zakresie uczenia dzieci krytycznego korzystania z mediów, ponieważ pozostają oni na uboczu wirtualnego życia małoletnich;
- F. mając na uwadze, że chociaż ogólnie małoletni z ogromną swobodą korzystają z internetu, potrzebują jednak pomocy, aby korzystać z niego w sposób rozsądny, odpowiedzialny i bezpieczny;
- G. mając na uwadze, że ważne jest nie tylko to, by dzieci zrozumiały potencjalne zagrożenia wiążące się z korzystaniem z internetu, lecz również to, by rodziny, szkoły i społeczeństwo obywatelskie wspólnie wzięły odpowiedzialność za edukację dzieci oraz zadbały o odpowiednią ochronę dzieci podczas korzystania z internetu i innych nowych mediów;
- H. mając na uwadze znaczenie kształtowania umiejętności korzystania z mediów i nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych dla rozwoju strategii na rzecz ochrony małoletnich w świecie cyfrowym oraz dla zapewnienia bezpiecznego, odpowiedniego i krytycznego korzystania ze wspomnianych technologii;
- I. mając na uwadze, że rozwój technologii cyfrowych stanowi doskonałą okazję do stworzenia dzieciom i młodym ludziom możliwości skutecznego wykorzystania nowych mediów i internetu w sposób, który pozwoli im dzielić się swoimi opiniami z innymi, a tym samym umożliwi uczestnictwo i uczenie się odgrywania aktywnej roli w życiu społecznym, zarówno w internecie, jak i poza nim;
- J. mając na uwadze, że korzystanie z obywatelstwa i wynikających z niego praw, w tym prawa do udziału w życiu kulturalnym, społecznym i demokratycznym, wymaga, by również małoletni mieli dostęp do różnorodnych i bezpiecznych narzędzi, usług i treści cyfrowych;
- K. mając na uwadze, że poza zwalczaniem niezgodnych z prawem i nieodpowiednich treści środki zapobiegawcze i interwencyjne służące ochronie małoletnich muszą uwzględniać też wiele innych zagrożeń, takich jak nękanie, dyskryminacja i ograniczanie dostępu do usług, śledzenie w internecie, naruszanie prywatności i wolności wypowiedzi i informacji, brak przejrzystości w odniesieniu do celów gromadzenia danych osobowych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0323.

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

- L. mając na uwadze, że nowe opcje informacyjne i komunikacyjne oferowane w świecie cyfrowym, takie jak komputery, telewizja na różnych platformach, telefony komórkowe, gry wideo, tablety, aplikacje, oraz poziom rozpowszechnienia różnych mediów konwergentnych w jednym systemie cyfrowym wiąże się nie tylko z mnogością możliwości i szans dla dzieci i nastolatków, lecz również z ryzykiem łatwego dostępu do treści nielegalnych, nieodpowiednich lub szkodliwych dla rozwoju małoletnich oraz z możliwością gromadzenia danych w celu traktowania dzieci jako potencjalnych konsumentów, co może mieć szkodliwe i niewymierne skutki;
- M. mając na uwadze, że w kontekście swobodnego obrotu usługami audiowizualnymi na jednolitym rynku dobrostan małoletnich i godność ludzka zasługują na szczególną ochronę prawną;
- N. mając na uwadze, że środki przyjęte przez państwa członkowskie mające zapobiec niezgodnym z prawem treściom w internecie nie zawsze są skuteczne i nieuchronnie wiążą się z różnym podejściem do zapobiegania szkodliwym treściom; mając również na uwadze, że takie nielegalne treści w internecie powinny być bezzwłocznie usuwane zgodnie z odpowiednią procedurą prawną;
- O. mając na uwadze fakt, że istnieje ryzyko, iż dane osobowe i inne dane małoletnich dostępne w internecie będą nielegalnie przetwarzane, doprowadzą do wykorzystywania takich małoletnich oraz naruszenia ich godności, co może spowodować ogromne szkody w kontekście ich tożsamości, psychiki i integracji społecznej, w szczególności ponieważ informacje te mogą trafić w niepowołane ręce;
- P. mając na uwadze, że szybki rozwój portali społecznościowych wiąże się z pewnym zagrożeniem dla bezpieczeństwa życia prywatnego, danych osobowych i godności małoletnich;
- Q. mając na uwadze, że prawie 15 % małoletnich użytkowników internetu w wieku 10-17 lat otrzymuje pewne rodzaje propozycji seksualnych, a 34 % z nich natyka się przypadkiem na treści seksualne;
- R. mając na uwadze, że różne kodeksy postępowania przyjęte przez dostawców treści i usług cyfrowych nie zawsze spełniają wymogi prawodawstwa europejskiego i krajowego, jeśli chodzi o przejrzystość, niezależność, poufność i przetwarzanie danych osobowych, co może wiązać się z ryzykiem tworzenia profili dla celów handlowych, innych form wykorzystywania, takich jak wykorzystywanie seksualne, a nawet handlu ludźmi;
- S. mając na uwadze, że reklamy skierowane do dzieci powinny być odpowiedzialne i wyważone;
- T. mając na uwadze, że małoletnich należy chronić przed zagrożeniami cyfrowego świata odpowiednio do ich wieku i stopnia rozwoju; mając na uwadze, że państwa członkowskie sygnalizują trudności z koordynowaniem aspektów dotyczących przyjmowania typów klasyfikacji treści z podziałem na przedziały wiekowe i stopień niebezpiecznych treści;
- U. mając na uwadze, że oprócz zidentyfikowania szeregu zagrożeń, przed którymi stoją małoletni w cyfrowym świecie, powinniśmy również nadal korzystać z mnogości możliwości, jakie ten świat oferuje w kontekście rozwoju społeczeństwa opartego na wiedzy;
- V. mając na uwadze, że w odniesieniu do ochrony dzieci przed zagrożeniami cyfrowego świata niezwykle istotna jest rola rodziców;

Ramy prawne i ramy zarządzania

1. wskazuje na to, że nowy etap w ochronie praw dziecka w UE rozpoczął się wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony łącznie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, która jest obecnie prawnie wiążąca i w której w art. 24 wymieniono ochronę dzieci jako prawo podstawowe; artykuł ten stanowi, że we wszystkich działaniach dotyczących dzieci, podejmowanych przez instytucje publiczne bądź prywatne, najważniejszą przesłanką jest najlepszy interes dziecka; ponownie podkreśla potrzebę pełnego poszanowania przez UE standardów tych międzynarodowych umów, których sama UE nie jest stroną, czego domagał się Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-540/03 Parlament Europejski przeciwko Radzie;
2. wzywa państwa członkowskie do sprawnego i terminowego transponowania i wdrożenia dyrektywy 2011/92/UE w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania maksymalnej harmonizacji ich działań w zakresie ochrony małoletnich w świecie cyfrowym;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

3. ponownie wzywa państwa członkowskie, jeśli jeszcze tego nie zrobiły, do podpisania i ratyfikowania międzynarodowych umów dotyczących ochrony dzieci, np. Konwencji Rady Europy o ochronie dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym i niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych, trzeciego Protokołu fakultatywnego do Konwencji o prawach dziecka oraz Europejskiej konwencji o wykonywaniu praw dzieci, a także do przetransponowania tych instrumentów i zapewnienia niezbędnej pewności prawa i jasności wymaganej przez porządek prawny UE;
4. wzywa Komisję do wzmocnienia istniejących mechanizmów wewnętrznych w celu zapewnienia spójnego i skoordynowanego podejścia do ochrony praw małoletnich w świecie cyfrowym; z zadowoleniem przyjmuje europejską strategię Komisji na rzecz lepszego internetu dla dzieci oraz wzywa Komisję do wzmocnienia istniejących mechanizmów wewnętrznych w celu zapewnienia spójnego i skoordynowanego podejścia do bezpieczeństwa dzieci w internecie;
5. podkreśla potrzebę włączenia praw dzieci do głównego nurtu wszystkich dziedzin polityki UE poprzez przeanalizowanie wpływu określonych działań na prawa, bezpieczeństwo i integralność fizyczną i psychiczną dzieci oraz uwzględnienia przy tym jasno sformułowanych wniosków Komisji dotyczących świata cyfrowego;
6. podkreśla, że tylko kompleksowe połączenie kroków prawnych, technicznych i edukacyjnych, w tym działań prewencyjnych, może skutecznie stawić czoła zagrożeniom wiążącym się z korzystaniem przez dzieci z internetu oraz zwiększyć ochronę dzieci w środowisku internetowym;
7. z zadowoleniem przyjmuje nową agencję ds. bezpieczeństwa w sieci z siedzibą w Europolu i wzywa Komisję do dopilnowania, by zespół ds. ochrony dzieci w tym nowym ośrodku miał dostateczne zasoby i skutecznie współpracował z Interpolem;
8. wyraża nadzieję, że program Bezpieczniejszy Internet będzie kontynuowany z uwzględnieniem adekwatnego wsparcia, aby w pełni realizować cele programu i chronić jego specyficzny charakter, oraz wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania na temat jego sukcesów i niepowodzeń, aby zagwarantować maksymalną skuteczność w przyszłości;
9. wzywa państwa członkowskie i Komisję do podejmowania, w odpowiednich przypadkach we współpracy z właściwymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, rodzinami, szkołami, dostawcami usług audiowizualnych, przemysłem i innymi zainteresowanymi stronami – również za pośrednictwem internetu – odpowiednich działań, takich jak programy badawcze i edukacyjne, służące ograniczeniu ryzyka, że dzieci staną się ofiarami internetu;
10. odnotowuje fakt utworzenia, z inicjatywy Komisji, koalicji dyrektorów generalnych na rzecz bezpieczeństwa dzieci w sieci; wzywa w tym kontekście do ścisłej współpracy ze stowarzyszeniami i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego działającymi między innymi w dziedzinie ochrony małoletnich, ochrony danych, kształcenia, z przedstawicielami rodziców i wychowawców, w tym na szczeblu europejskim, jak również z poszczególnymi dyrekcjami generalnymi Komisji odpowiedzialnymi za ochronę konsumentów i wymiar sprawiedliwości;

Media i nowe media: dostęp i edukacja

11. wskazuje na to, że internet dostarcza dzieciom i młodym ludziom niezwykle cennych narzędzi, które można wykorzystać do wyrażania i podkreślania swoich poglądów, zdobywania informacji, uczenia się i dochodzenia swoich praw oraz że jest on świetnym narzędziem komunikacyjnym, sprzyjającym otwarciu na świat i rozwojowi osobistemu;
12. niemniej jednak podkreśla, że środowisko sieciowe oraz portale społecznościowe są poważnym potencjalnym zagrożeniem dla prywatności i godności dzieci, które są ich najbardziej zagrożonymi użytkownikami;
13. przypomina, że internet stanowi również zagrożenie dla dzieci ze względu na zjawiska takie jak pornografia dziecięca, wymiana materiałów przedstawiających przemoc, cyberprzestępczość, zastraszanie, terroryzowanie, uwodzenie, możliwość dostępu do towarów i usług lub zakupu przez dzieci takich produktów, które są prawnie ograniczone lub nie stosowne do wieku, kontakt z reklamami nie stosownymi do wieku, agresywnymi lub wprowadzającymi w błąd, ryzyko wyłudzenia pieniędzy, kradzieży tożsamości, oszustw i podobnych zagrożeń dotyczących finansów, które mogą stać się traumatycznym doświadczeniem;
14. wspiera w związku z tym starania państw członkowskich na rzecz promowania systematycznej edukacji i szkoleń dla dzieci, rodziców, wychowawców, nauczycieli i pracowników socjalnych mających na celu umożliwienie im zrozumienia cyfrowego świata i zidentyfikowania zagrożeń, które mogą zaszkodzić fizycznej lub psychicznej integralności dzieci, zmniejszenie ryzyka związanego z cyfrowymi mediami, a także dostarczanie informacji dotyczących punktów kontaktowych oraz niesienia pomocy pokrzywdzonym dzieciom; zwraca również uwagę na to, że dzieci powinny rozumieć, że korzystanie przez nich z technologii cyfrowej może naruszać prawa innych osób lub nawet stanowić czyn karalny;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

15. uważa za niezwykle ważne, by szkolenie w zakresie korzystania z mediów rozpoczęło się na jak najwcześniejszym etapie, ucząc dzieci i nastolatków, jak zachowując krytyczny stosunek świadomie decydować o tym, z jakich ścieżek w internecie chcą korzystać, a jakich pragną unikać, oraz promując podstawowe wartości związane z koegzystencją oraz pełnym szacunkiem wobec innych ludzi i tolerancyjnym podejściem do nich;

16. ocenia, że edukacja medialna stanowi zasadnicze narzędzie umożliwiające małym dzieciom krytyczne korzystanie z mediów i możliwości oferowanych przez świat cyfrowy i wzywa państwa członkowskie do włączenia go do programów szkolnych; przypomina, że wobec stałego rozwoju marketingu cyfrowego edukacja konsumentów także ma swoje znaczenie;

17. podkreśla znaczenie umiejętności korzystania z mediów cyfrowych oraz odnośnych kompetencji małych dzieci i ich rodziców; podkreśla również, że umiejętność korzystania z mediów cyfrowych i odnośne kompetencje oraz bezpieczne korzystanie z internetu przez małych dzieci musi zostać uznane za priorytet w polityce społecznej, edukacyjnej i na rzecz młodzieży państw członkowskich i Unii oraz stać się zasadniczym elementem strategii Europa 2020;

18. zachęca do regularnych szkoleń w zakresie korzystania z mediów cyfrowych dla wychowawców stale pracujących z uczniami w szkołach;

19. podkreśla konieczność sojuszu edukacyjnego między rodzinami, szkołą, społeczeństwem obywatelskim i zainteresowanymi stronami, w tym dostawcami usług medialnych i audiowizualnych, aby zapewnić zrównoważoną i proaktywną dynamikę między światem cyfrowym a małymi dziećmi; zachęca Komisję do wspierania inicjatyw mających na celu podniesienie poziomu świadomości rodziców, wychowawców i nauczycieli, aby mogli oni jak najlepiej pomagać dzieciom w korzystaniu z narzędzi i usług cyfrowych;

20. zachęca Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały równy dostęp małych dzieci do bezpiecznych i wysokiej jakości pluralistycznych treści cyfrowych w istniejących i nowych programach i usługach przeznaczonych dla młodzieży, edukacji, kultury i sztuki;

21. wzywa państwa członkowskie, instytucje publiczne i dostawców dostępu do internetu do zintensyfikowania kampanii informacyjnych, aby przestrzec małych dzieci, nastolatków, rodziców i wychowawców przed wymykającymi się spod kontroli zagrożeniami cyfrowymi w sieci;

22. dostrzega rolę mediów publicznych w promowaniu bezpiecznej i godnej zaufania przestrzeni dla małych dzieci w internecie;

23. wzywa Komisję do włączenia ochrony dzieci przed agresywną i wprowadzającą w błąd reklamą telewizyjną i internetową do głównych priorytetów;

24. podkreśla zwłaszcza rolę sektora prywatnego i przemysłu oraz innych zainteresowanych stron, jeśli chodzi o ich odpowiedzialność w tym zakresie oraz stosowanie oznakowania stron bezpiecznych dla dzieci i promowania wśród dzieci „etykiety w sieci”; podkreśla, że wszelkie takie środki powinny być w pełni zgodne z zasadami praworządności i pewności prawa, uwzględniać prawa użytkowników końcowych oraz przestrzegać obowiązujących procedur prawnych i sądowych, oraz być zgodne z europejską konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka; wzywa sektor przemysłu do przestrzegania i pełnego wdrożenia istniejących kodeksów postępowania oraz podobnych inicjatyw, jak np. deklaracja UE (EU pledge) i deklaracja barcelońska Forum Dóbr Konsumentkich;

25. podkreśla, że szczególną uwagę należy poświęcić internetowemu marketingowi szkodliwych substancji, takich jak alkohol, które to reklamy docierają do młodzieży; zwraca uwagę, że ze względu na charakter i zakres taktyki marketingu internetowego, który posługuje się np. sieciami społecznościowymi, poszczególnym państwom członkowskim bardzo trudno jest monitorować internetowy marketing alkoholu, w związku z czym działania Komisji Europejskiej miałyby zatem wartość dodaną;

26. podkreśla skuteczność edukacji formalnej, pozaformalnej, nieformalnej oraz partnerskiej w rozpowszechnianiu wśród małych dzieci bezpiecznych praktyk i informacji o potencjalnych zagrożeniach (za pomocą konkretnych przykładów) dotyczących korzystania z internetu, z sieci społecznościowych, gier komputerowych i telefonii komórkowej oraz zachęca sieć szkół „European Schoolnet” do wspierania mentoringu przeznaczonego dla uczniów w tej dziedzinie; podkreśla również potrzebę informowania rodziców o bezpiecznych praktykach i zagrożeniach;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania systemów mających na celu dostarczenie dzieciom i młodym ludziom odpowiednich umiejętności oraz zagwarantowanie im świadomego dostępu do internetu i nowych mediów, oraz podkreśla w związku z tym znaczenie włączania do głównego nurtu polityki umiejętności korzystania z mediów cyfrowych na wszystkich szczeblach formalnej i pozaformalnej edukacji, w tym uczenia się przez całe życie od jak najwcześniejszego etapu;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

Prawo do ochrony*Zwalczanie niezgodnych z prawem treści*

28. podkreśla wyzwania dotyczące prawa karnego w odniesieniu do jego funkcjonowania w środowisku sieciowym pod względem zasady pewności prawa i legalności, domniemania niewinności, praw ofiary i praw podejrzanego; wskazuje w tym kontekście na podjęte poprzednio wyzwania dotyczące opracowania jasnej definicji, tak jak w przypadku uwodzenia dzieci w internecie i pornografii dziecięcej – z użyciem raczej terminu „materiały przedstawiające seksualne wykorzystywanie dzieci”;

29. wzywa w związku z tym Komisję do zebrania w ramach obowiązku sprawozdawczego dotyczącego transpozycji dyrektywy 2011/92/UE dokładnych i przejrzystych danych na temat przestępstw związanych z uwodzeniem dzieci w internecie, w tym dokładnego wskazania przepisów krajowych, w których przewidziane są sankcje karne za takie zachowania; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zebrania danych dotyczących tego przestępstwa odnoszących się do liczby wszczętych postępowań karnych, liczby wyroków skazujących oraz istotnego krajowego orzecznictwa, a także do wymiany najlepszej praktyki w odniesieniu do jego ścigania i karania; wzywa również Komisję do zdecydowanej poprawy opracowywania i publikowania informacji statystycznych w celu umożliwienia lepszego sporządzania i przeglądu polityk;

30. dostrzega tym kontekście wysoki poziom obecnej współpracy pomiędzy policją a organami sądowymi w państwach członkowskich oraz pomiędzy Europolem i Eurojustem w odniesieniu do przestępstw popełnionych przeciwko dzieciom przy użyciu cyfrowych mediów, czego przykładem jest akcja „Icarus” z 2011 r. skierowana przeciwko sieciom wymiany plików z pornografią dziecięcą;

31. podkreśla jednak, że można dokonać kolejnych usprawnień w związku z dalszą harmonizacją prawa karnego i procedur postępowania karnego w państwach członkowskich, w tym praw procesowych i praw ochrony danych osób podejrzanych oraz poszanowania praw podstawowych w oparciu o Kartę praw podstawowych UE, ponieważ w dalszym ciągu istnieją bariery dla pełnej współpracy i wzajemnego zaufania;

32. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji rozważenia możliwych środków legislacyjnych, w przypadku gdy samoregulacja przemysłu się nie sprawdzi;

33. podkreśla jednak, że wnioski dotyczące prawa materialnego UE w obszarze prawa karnego muszą być w pełni zgodne z zasadą pomocniczości, proporcjonalności i z ogólnymi zasadami regulującymi prawo karne, a także muszą w sposób wyraźny wykazywać, że ich głównym celem jest zapewnienie wartości dodanej wspólnego podejścia UE w zakresie zwalczania poważnych transgranicznych przestępstw, jak określono w rezolucji Parlamentu z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie podejścia UE do kwestii prawa karnego ⁽¹⁾;

34. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o dołożenie wszelkich starań na rzecz wzmocnienia współpracy z państwami trzecimi, jeśli chodzi o bezzwłoczne usunięcie stron internetowych udostępnionych w sieci na ich terytorium zawierających lub rozpowszechniających nielegalne treści lub zachowania oraz o walkę z cyberprzestępczością; zachęca w związku z tym do międzynarodowej wymiany wiedzy fachowej, najlepszych praktyk i do wspólnego gromadzenia pomysłów przez rządy, agencje zajmujące się egzekwowaniem prawa, jednostki policji wyspecjalizowane w cyberprzestępczości, numery interwencyjne, organizacje zajmujące się ochroną dzieci oraz przez przemysł internetowy;

35. wzywa w związku z tym do przyjęcia w pełnym zakresie wszystkich środków wskazanych w planie działania Rady z 2009 r. na rzecz poszerzenia praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym oraz do przyjęcia wspólnego podejścia do dopuszczalności i oceny dowodu, tak aby usunąć przeszkody w swobodnym przepływie dowodów zebranych w innym państwie członkowskim;

36. popiera wprowadzenie i umocnienie systemu numerów interwencyjnych służących do zgłaszania przestępstw i nielegalnych treści i zachowań, z uwzględnieniem między innymi doświadczenia związanego z europejskim numerem interwencyjnym w sprawie zaginionych dzieci, podobnie jak z krajowymi systemami szybkiego ostrzegania i europejskim systemem powiadamiania o zaginięciu dziecka; podkreśla jednak, że w przypadku wszelkich działań organów ścigania opartych na doniesieniach należy zachować równowagę pomiędzy prawami potencjalnych ofiar i zobowiązaniem państw członkowskich do reagowania wynikającym z art. 2 i 8 EKPC z jednej strony, a prawami podejrzanego z drugiej strony; wzywa w związku z tym państwa członkowskie i Komisję do przeprowadzenia wymiany najlepszej praktyki dotyczącej ścigania i karania przestępstw skierowanych przeciwko dzieciom w świecie cyfrowym; przypomina, że art. 8 wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia o ochronie danych w ujęciu ogólnym (COM(2012)0011) zawiera konkretne zabezpieczenia dotyczące przetwarzania danych osobowych dzieci, takie jak obowiązkowa zgoda rodziców na przetwarzanie danych dzieci w wieku poniżej 13 lat;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0208.

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

37. zauważa, że w niektórych państwach członkowskich „procedura zgłaszania i usuwania nielegalnych treści” jest nadal zbyt powolna; przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji dotyczącą opublikowania oceny wpływu tej procedury i zaleca zwiększenie jej skuteczności oraz dalszy rozwój takich procedur w państwach członkowskich, aby tworzyć najlepsze praktyki;

38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia oceny skuteczności współpracy z policją w celu ochrony małoletnich przed przestępstwami w internecie, numerów interwencyjnych i zawartych porozumień z dostawcami usług internetowych; wzywa do rozwoju synergii z innymi powiązаныmi służbami, także ze służbami policyjnymi i sądami dla nieletnich, w ramach działań mających na celu ochronę małoletnich przed przestępstwami w internecie, w szczególności poprzez koordynację i integrowanie obsługi telefonicznych numerów interwencyjnych i punktów kontaktowych;

39. zachęca państwa członkowskie do dalszego uruchamiania krajowych numerów interwencyjnych i innych punktów kontaktowych, np. „przycisków bezpieczeństwa”, zgodnych ze standardami INHOPE, do usprawnienia połączeń między nimi oraz do uważnego analizowania uzyskanych wyników;

40. podkreśla znaczenie upowszechnienia niezawodnych instrumentów, takich jak strony z ostrzeżeniami lub sygnały dźwiękowe i wizualne, dla ograniczenia bezpośredniego dostępu małoletnich do szkodliwych dla nich treści;

41. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich, aby poprawiły sposób informowania o numerach interwencyjnych i innych punktach kontaktowych, takich jak „przyciski bezpieczeństwa” dla małoletnich i ich rodzin, ułatwiając tym samym zgłaszanie nielegalnych treści i wzywa państwa członkowskie do upowszechnienia informacji o telefonach interwencyjnych pełniących funkcję punktów kontaktowych do zgłaszania materiałów graficznych przedstawiających seksualne wykorzystywanie dzieci;

42. popiera działania dostawców treści i usług cyfrowych mające na celu wdrażanie zgodnych z obowiązującymi przepisami kodeksów postępowania dotyczących wykrywania niezgodnych z prawem treści, zapobiegania umieszczaniu tych treści oraz usuwania ich na podstawie decyzji organów sądowych; zachęca Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia ocen w tej dziedzinie;

43. zachęca Komisję i państwa członkowskie do uruchomienia nowej kampanii skierowanej do rodziców, mającej na celu udzielenie im pomocy w zrozumieniu treści cyfrowych, z jakimi stykają się ich dzieci, a przede wszystkim sposobów ochrony dzieci przed niezgodnymi z prawem, nieodpowiednimi lub niebezpiecznymi treściami cyfrowymi;

44. wyraża ubolewanie z powodu nieprzestrzegania paktu zawartego dnia 9 lutego 2009 r. między Komisją a 17 portalami społecznościowymi w internecie, w tym sieciami Facebook i MySpace, mającego na celu wspieranie ochrony i bezpieczeństwa małoletnich w internecie;

45. podkreśla, że przestępstwa w internecie mają często transgraniczny charakter oraz że istotnym elementem ich zwalczania powinna zatem być międzynarodowa współpraca organów ścigania;

46. pilnie wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania i zorganizowania kampanii podnoszących świadomość skierowanych do dzieci, rodziców i wychowawców w celu dostarczenia informacji niezbędnych do ochrony przed cyberprzestępstwami oraz w celu zachęcania ich do zgłaszania podejrzanych stron i podejrzanego zachowania w sieci;

47. wzywa państwa członkowskie do należytego egzekwowania obowiązujących przepisów proceduralnych umożliwiających usuwanie stron internetowych, na których znajdują się treści ukazujące wykorzystywanie seksualne, groźby, przemoc, dyskryminację lub inne szkodliwe zachowania;

Zwalczanie szkodliwych treści

48. wzywa Komisję do przeanalizowania stopnia skuteczności różnorodnych systemów dobrowolnej klasyfikacji treści nieodpowiednich dla małoletnich, które funkcjonują w państwach członkowskich oraz zachęca Komisję, państwa członkowskie i przemysł internetowy do zwiększenia współpracy w zakresie rozwoju strategii i standardów, które przybliżą małoletnim zasady odpowiedzialnego zachowania w internecie, uświadomią im ryzyko ekspozycji w sieci i poza nią na treści niedostosowane do ich wieku, takie jak przemoc, reklama zachęcająca do nadmiernych wydatków oraz do zakupu wirtualnych towarów lub doładowania konta za pomocą telefonu komórkowego, oraz będą ich chroniły przed taką ekspozycją;

49. z zadowoleniem przyjmuje innowacje technologiczne wytworzone przez rynek, dotyczące specjalnych ofert internetowych, które umożliwiają korzystanie z internetu przez dzieci;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

50. wzywa stowarzyszenia dostawców usług audiowizualnych i cyfrowych, aby we współpracy z innymi odpowiednimi stowarzyszeniami zintegrowały ochronę małoletnich w odnośnych statutach i wskazywały właściwe granice wiekowe;
51. zachęca państwa członkowskie, aby kontynuowały dialog w celu zharmonizowania klasyfikacji zasobów cyfrowych dla małoletnich we współpracy z odpowiednimi podmiotami gospodarczymi i stowarzyszeniami oraz z państwami trzecimi;
52. zachęca Komisję i państwa członkowskie do klasyfikowania gier komputerowych za pomocą jasnych oznaczeń według przedziałów wiekowych, dla których gry są przeznaczone i, przede wszystkim, według ich treści;
53. wzywa Komisję, by kontynuowała stosowanie europejskiego porozumienia ramowego na rzecz bezpiecznego korzystania z telefonów komórkowych, wykorzystując warianty ułatwiające kontrolę rodzicielską;
54. podkreśla pożyteczną pracę wykonywaną przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego i zachęca te organizacje do podjęcia współpracy i wspólnych działań na skalę międzynarodową oraz do współdziałania z organami egzekwowania prawa, rządami, dostawcami usług internetowych i społeczeństwem;

Ochrona prywatności

55. ponownie podkreśla znaczenie ochrony danych dotyczących dzieci, zwłaszcza w odniesieniu do szybkiego rozwoju portali społecznościowych i czatów z uwagi na coraz większy przepływ i wzrost dostępności danych osobowych w cyfrowych mediach;
56. z zadowoleniem przyjmuje nowe proponowane rozporządzenie w sprawie ochrony danych (COM(2012)0011) oraz zawarte w nim przepisy szczególne dotyczące zgody dziecka oraz prawa do bycia zapomnianym, w myśl których zabrania się przechowywania w internecie informacji na temat danych osobowych małoletnich mogących stanowić zagrożenie dla ich życia osobistego i zawodowego, oraz przypomina, że trwałość informacji w sieci i danych dotyczących dzieci może zostać wykorzystana ze szkodą dla ich godności i integracji społecznej;
57. podkreśla, że przepisy te powinny zostać wyjaśnione i opracowane w sposób zapewniający ich przejrzystość i pełną funkcjonalność po przyjęciu nowego prawodawstwa, a jednocześnie nie ograniczający wolności w internecie;
58. z zadowoleniem przyjmuje również plan opracowania elektronicznego systemu weryfikacji wieku;
59. uważa, że właściciele i administratorzy stron internetowych powinni przedstawić w jasny i widoczny sposób swoją politykę w zakresie ochrony danych oraz powinni udostępnić system obowiązkowej zgody rodziców na przetwarzanie danych dzieci w wieku poniżej 13 lat; wzywa również do podjęcia większych wysiłków na rzecz zwiększenia automatycznej ochrony prywatności na tyle, na ile jest to tylko możliwe, w celu uniknięcia wtórnej wiktymizacji dzieci;
60. podkreśla znaczenie podnoszenia poziomu świadomości użytkowników – w języku i formie dostosowanych do profilu użytkownika, ze zwróceniem szczególnej uwagi na użytkowników małoletnich – w zakresie przetwarzania ich danych osobowych i danych powiązanych osób trzecich przez dostawców usług i serwisów społecznościowych, jak również w zakresie środków odwoławczych, jakimi użytkownicy dysponują w przypadku wykorzystania ich danych niezgodnie z celem, w jakim zostały one zgromadzone przez dostawców i ich partnerów; ocenia, że dostawcy mają szczególne obowiązki w tej dziedzinie i wzywa ich do informowania użytkowników o przyjętej przez nich polityce redakcyjnej w sposób jasny i zrozumiały;
61. wzywa gorąco do promowania w każdym sektorze cyfrowym wariantów przydatnych z technologicznego punktu widzenia, które – jeśli się je wybierze – służą do ograniczania internetowej działalności małoletnich w granicach możliwych do monitorowania i z dostępem warunkowym, co zapewniłoby skuteczne narzędzie kontroli rodzicielskiej; zauważa jednak, że takie środki nie mogą zastępować gruntownego szkolenia małoletnich w zakresie korzystania z mediów;
62. podkreśla, że ważne jest informowanie dzieci i młodzieży od najmłodszych lat o ich prawach do prywatności w internecie oraz nauczenie ich rozpoznawania metod, czasem subtelnych, wykorzystywanych w celu uzyskania od nich informacji;

Prawo do odpowiedzi w mediach cyfrowych

63. wzywa państwa członkowskie, aby rozwijały i harmonizowały systemy w zakresie prawa do odpowiedzi w mediach cyfrowych, poprawiając również ich skuteczność;

Wtorek, 20 listopada 2012 r.

Prawo do obywatelstwa cyfrowego

64. podkreśla, że technologie cyfrowe stanowią ważne narzędzie kształtowania postawy obywatelskiej, ułatwiające uczestnictwo wielu obywateli mieszkających na obszarach peryferyjnych, zwłaszcza osób młodych, poprzez umożliwienie im korzystania w pełni z wolności wypowiedzi i komunikacji elektronicznej;
65. wzywa państwa członkowskie, aby traktowały platformy cyfrowe jako narzędzia udziału w demokracji dla wszystkich dzieci, zwłaszcza tych znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji;
66. podkreśla szansę, jaką stwarzają nowe media, jeśli chodzi o promowanie, w odniesieniu do usług i zasobów cyfrowych, zrozumienia i dialogu między pokoleniami, płciami, różnymi grupami kulturowymi i etnicznymi;
67. przypomina, że w internecie zagadnienia informacji i obywatelstwa są ściśle powiązane, a zagrożeniem dla zaangażowania obywatelskiego młodzieży jest dzisiaj wyrażany przez nią brak zainteresowania informacjami;

o

o o

68. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2012)0429

Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie Inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej – budowania ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji (2012/2004(INI))

(2015/C 419/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 18 kwietnia 2012 r. pt. „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając dokument roboczy Sekcji ds. Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Inicjatywa na rzecz przedsiębiorczości społecznej – budowanie ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji”, INT/606 z dnia 22 lutego 2012 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 8 lutego 2012 r. dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie statutu fundacji europejskiej (FE) (COM(2012)0035),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. dotyczący dyrektywy w sprawie zamówień publicznych (COM(2011)0896),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 7 grudnia 2011 r. dotyczący rozporządzenia w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej (COM(2011)0862),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 października 2011 r. w sprawie „Inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej – budowanie ekosystemu sprzyjającego przedsiębiorstwom społecznym w centrum społecznej gospodarki i społecznych innowacji” (COM(2011)0682),